

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Cb/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121248284
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:6121248284.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobcu : H Point, s.r.o., Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO : 43 838 286, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO : 47 237 406, proti žalovanému : KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO : 31 595 545, zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, , v konaní o zaplatenie 652,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 652,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 652,82 eur od 4.06.2020 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou postúpenou tunajšiemu súdu dňa 12.04.2021 Okresným súdom Banská Bystrica podľa ust. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 652,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 652,82 eur od 4.06.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Dňa 06.04.2020 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle S. E., L.: Q. (ďalej len „motorové vozidlo“), ktoré v čase škodovej udalosti patrilo: W. J., F.. XX.XX.XXXX, T.: P. XXX/XX,XXXXX P. B. (ďalej ako „poškodený“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, L.: P., ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t. j. v poisťovni KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému t. j. KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti Č.. XXXXXXXXXXXX.Vzhľadom na ohlásenú situáciu si poškodená, t.j. W. J., dala svoje poškodené motorové vozidlo S. E., L.: Q. opraviť v servise H Point, s.r.o., t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 7793,32 EUR. Táto pohľadávka bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou Č.. XXXXXXXX. Poškodenej, bolo Oznamením o poistnom plnení zo dňa 20.05.2020 oznámené, že dňa 19.05.2020 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol jej predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Poisťovňa priznala primerané náklady na opravu vozidla pre neautorizovaný servis nasledovne: Materiál priznaný vo fakturovanej výške a za doložené nadobúdacie náklady v sume 5355,98 EUR s DPH, práce 1. trieda priznané v počte 3,1 Nh x 24, 00 EUR s DPH, práce 2. trieda priznané v počte 18,9 Nh x 24, 00 EUR s DPH, lakovacie práce priznané v počte 14,4 Nh x 24, 00 EUR s DPH a lakovací materiál priznaný vo výške 910, 92 EUR s DPH. Uplatnená pohľadávka za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalostí č. XXXXXXXXXXXX,predstavovala sumu vo výške 7 793,32€ s DPH. Pohľadávky priznané a

uhradené žalovaným však boli spolu iba vo výške 7 140,50€. Celková neuhradená pohľadávka je vo výške 652,82 €. Táto neuhradená pohľadávka vo výške 652,82 € bola vlastníkom motorového vozidla, ktorým je poškodená, Q..D.. W. J.É., postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.06.2020. Skutočností, ktoré žalovaný v Oznámení o poistnom plnení, resp. vo výpočte poistného plnenia, uviedol nemajú zákonný ani zmluvný podklad. Ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má poškodený, resp. žalobca nárok. V zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o PZP“): „Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.“ V zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP: „Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ Poškodený z dopravnej nehody, resp. žalobca, na ktorého bola pohľadávka postúpená, má priamy zákonný nárok voči poisťovni na náhradu škody z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. V zmysle ustanovenia § 442 ods. 1) Občianskeho zákonníka: „Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“ Skutočnou škodou v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, poprípade aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné zabezpečiť hneď. „Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009) Právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na náhradu škody poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu, ktorú riadne preukázal. Servis, t.j. žalobca, pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou resp. poistnou udalosťou. Náklady na prácu a lakovanie, sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie žalobca poukázal na cenník lakovacích a mechanických prác v regióne pre daný typ motorového vozidla S. E.. Podľa kategorizácie S. E. patrí do kategórie MV H4-, MPV veľké tak ako aj MV TOYOTA Hiace, VW Transporter či Mercedes-Benz Sprinter: - PK AUTO, s.r.o., Duklianska 23, 080 01 Prešov - 45,83 EUR bez DPH/ 55 EUR s DPH za mechanické práce, 60 EUR bez DPH/ 72 EUR s DPH za klampiarske a lakovnícke práce (Toyota Hiace) - Motor-Car Bratislava, spol. s.r.o., Tuhovská 5, 83107 Bratislava- 38 Eur bez DPH/ 45 Eur s DPH za mechanické, klampiarske a lakovnícke práce (Mercedes-Benz Sprinter) - Cenník prác IMPA skupina- 60 Eur bez DPH/ 72 Eur s DPH za mechanické, elektrikárske, diagnostické, karosárske a lakovnícke práce (VW Transporter). Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle S. E., L.Č. Q. za 1 normohodinu práce sumu vo výške 30 EUR (bez DPH), čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi porovnateľná resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto považujeme za nedôvodne, že nebola uznaná cena práce v plnej výške. Žalovaný ako odborne spôsobilá osoba, poskytujúca poistenie majetku, mal riadne vykonať šetrenie škodovej udalosti v súlade s §11 ods. 6 zákona o PZP, pričom ak mal za to, že žalobcom účtovaná cena za normohodinu prác vo výške 30 EUR bez DPH je cena neprimeraná v regióne, mal predložiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Žalovaný však len uviedol, že „Poisťovňa priznala primerané náklady na opravu vozidla pre neautorizovaný servis nasledovne: Materiál priznaný vo fakturovanej výške a za doložené nadobúdacie náklady v sume 5355,98 EUR s DPH, práce 1. trieda priznané v počte 3,1 Nh x 24,00 EUR s DPH, práce 2. trieda priznané v počte 18,9 Nh x 24, 00 EUR s DPH, lakovacie práce priznané v počte 14,4 Nh x 24, 00 EUR s DPH a lakovací materiál priznaný vo výške 910, 92 EUR s DPH.“, bez akéhokoľvek odborného odôvodnenia, bez predloženia akýchkoľvek cenníkov. Aj uvedené podľa názoru žalobcu naznačuje tomu, že postup žalovaného je nezákonný, v rozpore s judikatúrou a platnou právnou úpravou. Nie je známe, na základe akých skutočností, dôkazov, dospel žalovaný ku kráteniu celkovej sumy, na

ktorej náhradu má poškodený, resp. žalobca nárok o 652,82 EUR. V danom prípade sa teda jedná o svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov na opravu, čo je neakceptovateľné. Žalovaný porušil svoju základnú povinnosť a to vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť. Z oznámenia o poistnom plnení taktiež vyplýva, že žalovaný rozlišuje medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi. Žalovaným prezentované rozlišovanie autoservisov nemá oporu ani v zákone a ani v európskej legislatíve. Ak má daný servis povolenie vykonávať opravárenskú činnosť môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Zároveň aj podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcou či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovania kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Na ozrejmienie problematiky žalobca uviedol, že na trhu fungujú a podnikajú servisy, ktoré možno neoficiálne označiť ako: zmluvné servisy, nezmluvné, „autorizované“ a neautorizované servisy. Ceny na trhu tvoria všetky tieto servisy. V skratke poukázal na rozdiely medzi nimi: zmluvné servisy - majú zmluvy s poisťovňou, tj. výška normohodiny je určená zmluvne, nezmluvné servisy - nemajú zmluvu s poisťovňou - „autorizované“ servisy - majú zmluvu s výrobcou alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel, „neautorizované“ servisy - nemajú zmluvu s výrobcou alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel. Všetky tieto servisy podnikajú riadne a legálne, pričom v súlade s nariadením komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k popredajnému trhu - majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Žalovaný taktiež priznal lakovací materiál len vo výške 910,92 EUR s DPH. Žalobca pri vyčíslení nákladov a spôsobu opravy využil lakovací systém AZT, ktorý vysvetlil poukazaním na to, že je vyčísľovaný kalkulačným systémom AUDATEX teda tým, ktorý využívajú samotné poisťovne pri šetrení poistných udalostí, a to pre výpočet nákladov na opravu, je použiteľný pre osobné, ľahké úžitkové vozidlá, základné dáta (veľkosti plôch dielov, typ materiálu, typ montáže dielu, stanovenie zón pre čiastočné lakovanie) získava AZT vlastnou kontrolou a meraním priamo u výrobcov vozidiel, v servisoch, odzrkadľuje čas na prípravu, čas na samotné lakovanie a spotrebu lakovacieho materiálu, náklady na lakovanie sú ovplyvnené nasledovnými faktormi: Druh lakovania(1#vrstv,2#vrstv,...), Metóda/stupeň lakovania(LE,L,LS...), Veľkosť lakovanej plochy(celý diel, čiastočné lakovanie,...), Pozícia lakovanej plochy a druh montáže dielu(von./vnút.diel, skrut./zváraný diel), Typ lakovaného materiálu(kov,plast...), Použitý lakovací materiál(UNI/metalíza, minerálny/perleťový efekt), Rozsah prípravných a prídavných prác nalakovanie. Žalovaný pri šetrení PU tento spôsob výpočtu úplne prehliadol, vôbec nevyhodnotil, neskúmal žiadnu z vyššie uvedených nevyhnutných skutočností, napriek tomu, že tento systém dobre poznajú a bežne aplikujú. Preto máme za to, že výška lakovacieho materiálu účtovaná žalobcom je odôvodnená. Oznámenie žalovaného je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Neuviedol na základe čoho vypočítal nepriznané položky ani z čoho vychádzal pri stanovení nákladov na opravu, preto považujeme oznámenie žalovaného o ukončení šetrenia a výške škody za nedôvodné a nepreskúmateľné. Žalovaný tým porušil ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP, podľa ktorého: „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“ V danom prípade sa teda jedná o svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov na opravu, čo je neakceptovateľné. Žalovaný porušil svoju základnú povinnosť a to vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť. Škoda, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku poistnej udalosti č.8014265583 mu bola vnútená a teda má právo, aby mu žalovaný uhradil náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške. Na základe uvedeného, žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody z poistnej udalosti v žalovaným nepriznanej výške. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas dostal sa do omeškania a žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania a to 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 652,82 eur od 4.06.2020 do zaplatenia a uplatnil si aj náhradu trov konania.

2. Dňa 5.03.2021 rozhodol Okresný súd Banská Bystrica vo veci platobným rozkazom sp. zn. 13Up/201/2021, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. V písomnom podaní odporu uviedol, že podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní sa na upomínacie konanie použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), s výnimkou § 129, ak zákon o upomínacom konaní neustanovuje inak. V nadväznosti na vyššie uvedené mal za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“. Zároveň podľa ods. 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Mal za to, že žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. o priebehu škodovej udalosti, ako ani o ďalších realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti zo strany poškodeného, pričom vo všeobecnosti svoj uplatňovaný nárok zakladá práve na škodovej udalosti. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Ďalej žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“), sp. zn. 3 Cdo 192/2004, z ktorého vyplýva, kedy ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aplikáciou uvádzaného judikátu na predmetné súdne konanie bol toho právneho názoru, že v predmetnom konaní, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, a to z nasledovných dôvodov. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový stav (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje práve žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazanými na plnenie bol práve poškodený. V zmysle ust. § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v aktuálnom znení (ďalej len „OZ“) „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ust. § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol zo Žalobcom platne uzatvoriť ZoPP. Uzatvorením predmetnej ZoPP teda nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nemohla vzniknúť), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavených faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Ináč povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ust. § 524 OZ. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo 20/2007, zo dňa 29. januára 2008 „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“ S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu ZoPP medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom ZoPP bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú práve žalobca ako veriteľ, eviduje voči Poškodenému ako voči dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatný. Zároveň vo vzťahu k uzatvorenej ZoPP, poukázal aj na skutočnosť, že okrem nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného typu z vyššie uvedených dôvodov, súčasne v predmetnej zmluve absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu, týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky. V predloženej ZoPP, je pritom zmluvnými stranami uvedená len špecifikácia pohľadávky (nimi určená a vymedzená, podľa nášho právneho názoru neexistujúca), ktorá následne je premietnutá v predmete samotnej zmluvy, avšak absentuje tu naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky. Uvedením predmetných skutočností (t. j. špecifikácia pohľadávky a predmetu) nemôže byť nahradený samotný prejav vôle postupcu. Samotný predmet ZoPP je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Nakoľko z predmetu

realizovaného postúpenia (ZoPP) vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku ktorú má voči Žalovanému, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátenie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému. Rozporupnosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočíva v skutočnosti, že z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu ZoPP vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného, zakladá rovnako, a to ako aj v prvom uvedenom prípade absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu - t. j. ZoPP. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia zo strany Žalobcu poukázal na Oznámenie o poistnom plnení, ktoré predložil sám žalobca, v zmysle ktorého žalovaný riadne a dostatočne uviedol zdôvodnenie vykonaného krátenia poistného plnenia. Žalobca sa teda z Oznámenia o poistnom plnení preukázateľne dozvedel z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného krátené, čo napokon žalobca aj sám vo svojej žalobe potvrdzuje. Žalovaný uviedol, že má zároveň za to, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania. V tejto súvislosti poukázal na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Z vyššie uvádzaných skutočností a dôvodov mal žalovaný za to, že nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odporu poukázal na ustanovenie § 4 ods. 2 a 4, § 15, § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Dôkazné bremeno prechádza na žalovaného z dôvodu kráteného poistného, keďže z toho majú priaznivé dôsledky. Podporne na svoju argumentáciu uvádzame Uznesenie Ústavného súdu SR z 21. januára 2015, sp. zn.: II. ÚS 38/2015). Ďalej poukázal na čl. 8 CSP. Dôvody krátenia uvedené v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 20.05.2020 sú nepreskúmateľné. Nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný priznal výšku práce iba v sume 24,00 Eur/NH s DPH a z čoho vychádzal keď určil, že suma 24,00 Eur/NH je primeraná. Je to práve žalovaný, kto musí preukázať dôvodnosť svojho krátenia už pri ukončení šetrenia. Žalovaný nepredložil žiadne zákonom stanovené dôvody, pre ktoré krátil poistné plnenie, čím nepreukázal tvrdené, a to že sú tu dôvody na krátenie, a tým pádom poisťovňa neunesla svoje dôkazné bremeno. Žalovaný v podanom odpore namietal, že zo strany žalobcu neboli dodržané ust. § 132 CSP. Ak žaloba neobsahuje zákonom stanovené náležitosti alebo má vady, súd sa pokúsi o ich odstránenie. Na základe podanej žaloby, súd vydal platobný rozkaz, pričom však nepovažoval za potrebné vyzývať žalobcu na doplnenie skutočností, ktorých absenciu žalovaný namietal. Pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca zrozumiteľne a určito opísal okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, teda skutkový stav. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku - nároku na náhradu škody, sú jednoznačné a konkrétne, pričom nie je možné, aby došlo k zámene s iným skutkom. Poukázal na komentár k CSP C.H. Beck, 2016, str. 486. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že zákonom stanovenú povinnosť o náležitosti žaloby podľa § 132 CSP si splnil. Poistná udalosť je v žalobe špecifikovaná dostatočne jasne, zrozumiteľne a bez možnosti omylu s inými poistnými udalosťami, kedy je v žalobe uvedené, kedy došlo k poistnej udalosti, aké motorové vozidlo bolo v jej dôsledku poškodené, aj pod akým číslom danú poistnú udalosť žalovaný zaregistroval. Žalovaný v podanom odpore prezentuje poškodeného ako dlžníka žalobcu, čo odôvodňuje tým, že poškodený neuhradil pohľadávku (faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla), ktorú v žalovaným neuhradenej a krátenej časti postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu, k čomu uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplataenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, a ktorá bola postúpená, predstavuje nárok na náhradu škody. Nárok uplatnený v tomto konaní vznikol krátením časti nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil poškodený, resp. žalobca, voči žalovanému v zmysle §15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný sa

svojimi tvrdeniami opakovane pokúša odpútať pozornosť od základu nároku žalobcu, ktorý je jasný a preukázaný. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na publikáciu s názvom Poistné zmluvy autorov Ing. Mgr. Petruľák, a Mgr. Šulíková. Z podstaty poistenia teda nevyplýva, že by poškodený poistnou udalosťou mal najprv znášať finančné dopady rizika, ktoré si pre daný prípad poistil, preukázať tieto finančné dopady poisťovni a až tak ich preniesť na poisťovňu. Poistenie práve naopak slúži na to, aby subjekt odlišný od poisteného (poisťovňa) znášal tieto finančné dopady rizika, ktoré si poistil poistený a za ktoré v pravidelnom intervale uhradza poisťovni poistné. Požiadavka žalovaného sa teda prieči samotnému princípu poistenia. Žalobca poukázal aj na judikatúru Krajského súdu v Košiciach v otázke úhrady faktúr za opravu či platnosti zmlúv o postúpení pohľadávky: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.09.2018, sp.zn. 3Cob/31/2018, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.10.2017 sp. zn. 4Cob/60/2017. Nárok na náhradu škody, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (tj. platobné miesto) uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Z vyššie uvedeného ustanovenia zákona teda nevyplýva, že by právo na náhradu škody alebo na poistné plnenie vzniklo až vtedy, keď poškodení preukážu poisťovateľovi finančné dopady rizika, t.j. doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou. Sme toho názoru, že pokiaľ by tomu tak bolo, zákonodarca by vyslovene takúto požiadavku precizoval v základnom hmotnoprávnom predpise súkromného práva - Občianskom zákonníku. Ak by poistení alebo poškodení z poistných udalostí museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia. Dané vyplýva nie len z Občianskeho zákonníka, ale z celospoločenského záujmu a aj z logického, či systematického výkladu. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov za reálne vykonanú opravu, ktorá bola nevyhnutná v dôsledku škodovej udalosti už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla (§ 797 ods.2 Občianskeho zákonníka). Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť za vykonanú a fakturovanú opravu. Na podporu svojej argumentácie tiež uviedol, že v zmysle ustálenej judikatúry (NŠ ČR, sp.zn.:25Cdo347/2000, 25Cdo2575/2000, 5Cdo89/2008 a pod.) nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislú na tom ako poškodený s vecou naloží, teda napr. či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú náhodilé a bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (viď faktúru servisu s podrobným rozpisom prác a materiálu). Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu. Konanie a tvrdenie žalovaného je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodených. Poškodení nemôžu doplácať na to, resp. byť sankcionovaní za to, že im niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby náklady neuhradené žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. Skutočnosť, že v zásade nie je potrebné preukazovať vynaloženie nákladov na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou ako predpoklad priznania plnenia poisťovne vyplýva aj z iných ustanovení Občianskeho zákonníka. Napr. v ustanovení § 810 OZ sa uvádza: „Poistený má právo na náhradu nákladov účelne vynaložených na odvrátenie poistnej udalosti, ktorá poistenému majetku bezprostredne hrozila. Takisto má právo na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil, aby zmiernil následky poistnej udalosti.“ Taktiež napr. aj v ustanovení § 449 odsek 3 OZ sa vyslovene uvádza, že: „Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.“ Pokiaľ by teda mal zákonodarca v úmysle ako predpoklad priznania poistného plnenia splnenie povinnosti poisteného predložiť doklad o tom, že náklady na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou poistený vynaložil, výslovne by túto požiadavku uviedol v zákone, obdobne ako v prípade vyššie uvedeného ustanovenia § 449 odsek 3 OZ a § 810 OZ. Uviedol, že doposiaľ ani z praxe samotnej poisťovne nevyplýva, že by k likvidácii poistnej udalosti od svojich klientov - poistených alebo poškodených vyžadovala predkladanie dokladov o úhrade faktúry za opravu vozidla. Žalovaný sám veľmi dobre vie, že takáto požiadavka nemá oporu v zákone, a preto predkladanie takýchto dokladov ani nevyžaduje od poškodených pri likvidácii poistných udalostí. Taktiež žalovaný už v predmetnom prípade čiastočne plnil, čo je zrejmé z oznámenia o poistnom plnení, pričom nevyžadoval doklad o úhrade faktúry za opravu, preto považujeme námietku žalovaného bez právneho a skutkového významu. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že výklad, ktorým žalovaný dospel k záveru, že poškodený je dlžníkom žalobcu, je nesprávny, bez opory v zákone, dokonca je to taký právny názor, ktorý popiera

logický, spravodlivý výklad právnych predpisov a aj samotnú prax poisťovní v obdobných konaniach. Poškodený, ako veriteľ, postúpil krátený nárok na náhradu škody, ktorý mal voči žalovanému, ako dlžníkovi, pričom faktúra žalobcu predstavovala iba vyčíslenie, nepostúpil svoj dlh voči žalobcovi, ako to nesprávne a účelovo prezentuje žalovaný. Žalovaný v podanom odpore ďalej namieta predloženú zmluvu o postúpení pohľadávky a považuje ju za absolútne neplatnú, z dôvodu nejasnosti a neexistencie pohľadávky (podľa žalovaného predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka veriteľa a nie záväzok dlžníka, čo považuje v rozpore v § 524 OZ). K postúpeniu pohľadávky ako takej a jej existencii uviedol, že postupca postúpil na žalobcu nárok na poistné plnenia z poistných udalostí. Ako už uviedli, nárok na poistné plnenie vzniká okamihom škodovej/poistnej udalosti. Poukázal na § 524, § 525 Občianskeho zákonníka. Účelom postúpenia pohľadávky je, aby došlo k zmene veriteľa, nie aby nastala zmena v obsahu postúpenej pohľadávky, čo by mohlo zhoršiť právne postavenie dlžníka. Ustanovenie § 525 ods. 1 taxatívne vymedzuje pohľadávky, ktoré nemožno postúpiť, pričom nárok na poistné plnenie, ktorý má povahu peňažnej pohľadávky, tam uvedený nie je, tj. je možné ho platne postúpiť. Obsahom pohľadávky na peňažné plnenie je totiž povinnosť dlžníka plniť v peniazoch a právo veriteľa požadovať peňažné plnenie. Postúpením peňažnej pohľadávky sa postavenie dlžníka nezhoršuje. Zmena veriteľa peňažnej pohľadávky teda nemá vplyv na obsah pohľadávky. Postúpením (cesiou) na základe písomnej zmluvy prechádza pohľadávka z doterajšieho veriteľa (postupcu) na nového veriteľa (postupníka) v tom stave, v akom v okamihu postúpenia existovala, a to spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Samotné postúpenie nespočíva len v jednoduchom prevode pohľadávky, ale práve v zmene záväzku spôsobujúcej zmenu v osobe oprávneného (veriteľa). Pri tejto zmene totiž postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitimáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Postúpenie pohľadávky je vlastne osobitným prípadom právneho nástupníctva (sukcesie), pri ktorom právny nástupca - postupník (nový veriteľ), nadobúda od právneho predchodcu - postupcu (pôvodného veriteľa), všetky prevádzané práva (creditor posterior in prioris creditoris locum succedit). V predmetnom prípade poškodený z jasne špecifikovanej poistnej udalosti, tj. veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu mala byť vyplatená žalovaným z titulu nároku na náhradu škody z poistnej udalosti, na postupníka, tj. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať žalovaným neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Odplata za postúpenie bola predmetom osobitnej dohody. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. Zároveň na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky (§ 36 OZ). Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, tj. žalovaného, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Poukazujeme aj na skutočnosť, že v aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný. Na podporu svojej argumentácie predložil judikatúru v súvislosti s posudzovaním platnosti zmlúv a ich výkladom: (R (ČR) 27/2008), (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2008 sp.zn. I. ÚS 242/07). Neplatnosť zmluvy má byť výnimkou a nie zásadou. Tento výkladový argument má charakter všeobecného právneho princípu a jeho rešpektovanie je ústavne konformné a súladné s princípmi právneho štátu. Je ním vyjadrená a podporovaná zásada autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy, ako i zásada pacta sunt servanda (zmluvy majú byť dodržiavané)“ (uznesenie NS SR, sp.zn. 4Cdo/132/2007), (nález ÚS SR, sp.zn. I. ÚS 242/07-29). Žalobca poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v obdobných skutkových a právnych veciach: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 4Cob/107/2018 zo dňa 30.01.2019, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 2Cob/75/2018 zo dňa 30.01.2019, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 4Cob/60/2017 zo dňa 25.10.2017, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 2Cob/84/2018 zo dňa 27.06.2018, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Cob/31/2018 zo dňa 24.09.2019, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Cob/8/2018 zo dňa 28.03.2019. Predmetom sporov bolo nepriznanie poistného plnenia uplatneného poškodeným z povinného zmluvného poistenia škodcu z dôvodu krátenia výšky normohodiny účtovanej servisom pri oprave poškodeného motorového vozidla, resp. z havarijného poistenia z dôvodu krátenia výšky normohodiny účtovanej servisom pri oprave poškodeného motorového vozidla, neuznania nákladov na opravu z dôvodu, že opravu vykonal neautorizovaný servis. K predmetným rozsudkom uvádzame, že Krajský súd v Košiciach sa totožne ako v tomto konaní zaoberal výškou normohodín účtovaných servisom, zaoberal sa námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok. Predložená zmluva o postúpení pohľadávky je platná a účinná, pričom riadne zakladá aktívnu vecnú

legitímáciu žalobcu v spore. V zmysle vyššie uvedeného preto považujeme námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za bezpredmetnú a nedôvodnú, s cieľom predĺžiť súdne konanie a vyhýbať sa doplateniu plnenia, na ktoré má žalobca nárok. K poistnému plneniu Žalovaný v podanom odpore len poukázal na odôvodnenie krátenia uvedené v Oznámení o poistnom plnení a uviedol že: „akékoľvek ďalšie nároky Žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.“, avšak bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia alebo poskytnutia dôkazu o správnosti postupu žalovaného. Svoje tvrdenia neoprel o žiadnu relevantnú obranu či použitie prostriedkov aktívnej procesnej obrany čo do podstaty krátenia nároku žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Žalobca uviedol, že nie je vôbec zrozumiteľné a jasné každému laikovi, čo tým žalovaný v oznámení o poistnom plnení myslel. Nie je možné, ani jednoducho zistiteľné akou matematikou, akým výpočtom a postupom došli k danému plneniu a kráteniu. Ide len o konštatovanie: „Poistovňa priznala primerané náklady na opravu vozidla pre neautorizovaný servis nasledovne: Materiál priznaný vo fakturovanej výške a za doložené nadobúdacie náklady v sume 5355,98 EUR s DPH, práce 1. trieda priznané v počte 3,1 Nh x 24, 00 EUR s DPH, práce 2. trieda priznané v počte 18,9 Nh x 24, 00 EUR s DPH, lakovacie práce priznané v počte 14,4 Nh x 24, 00 EUR s DPH a lakovací materiál priznaný vo výške 910, 92 EUR s DPH.“ Nie je tu žiadne vysvetlenie ani zdôvodnenie, a tak nie je zrejmé, na základe čoho žalovaný krátil. Žiadny právny predpis žalovaného toto neumožňuje, nemá zákonnú oporu svojho konania. Práve naopak, konanie žalovaného je v rozpore so zákonom, je nedôvodné. Zákon dáva možnosť, právo poškodenému slobodne si zvoliť servis, kde si po nehode dá opraviť auto. Zákon pozná jediný limit, ktorým je ten, že prizná cenu opravy v takej cene, ako sú ceny obvyklé v čase a mieste, nehovorí o priemere cien, ale o cenách obvyklých. Teda ak si poškodený dá opraviť auto v servise za 30 Eur bez DPH a ceny sa pohybujú od 38 € do 60 € bez DPH resp. 45 eur do 72 eur s DPH, je to cena obvyklá, resp. výhodnejšia, nižšia. Žalovaný nemôže podmieňovať poistné plnenie, že ma poškodený ísť do iného servisu kde by bola oprava za 24,00 € s DPH, dané konanie je nekalé a nepožíva právnu ochranu. Pokiaľ je cena práce resp. suma za vykonanú prácu obvyklá a teda je v rozpätí ostatných cien iných servisov, nie je dôvod aby ju žalovaný krátil. Poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 4Cob/77/2020 zo dňa 29.09.2020, v ktorom potvrdil rozhodnutie Okresného súdu v Košice I, sp. zn. 29Cb/148/2017 zo dňa 21.06.2019. Poukázal na ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk)“ Skutočnou škodou v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, poprípade aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné zabezpečiť hneď. Žalobca preukázal, že suma účtovaná za normohodinu vo faktúre predloženej žalobcom je primeraná a obvyklá, pričom žalovaný uvedené nijako nevyvrátil. Žalobca má za to, že žalovaný vo svojom odpore nijako nereagoval na skutočnosti uvedené žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu a neuviedol skutočnosti, ktoré by spochybnili žalobcom uplatnený nárok čo do základu aj výšky. Žalovaný takisto neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok a ani neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 CSP: Koncentrácia konania predstavuje efektívny a funkčný nástroj zrýchlenia sporového konania, ktorého cieľom je, aby jednotlivé strany využili všetky svoje prostriedky procesnej obrany, resp. procesného útoku čo najskôr, aby nedošlo k zdĺhavým a neefektívnym súdnym konaniam. Povinnosťou účastníka, ktorý tvrdí určité skutočnosti v sporovom konaní je, aby danú skutočnosť preukázal, a to znamená uniesol dôkazné bremeno. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti a platí pre každého účastníka sporu. Ide o zodpovednosť účastníka preukázať tvrdené, avšak je potrebné brať ohľad aj na hospodárnosť, efektívnosť a dĺžku konania. Ak žalovaný tvrdí, že krátenie bolo dôvodné, resp. ak neakceptuje predloženú faktúru, a aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť. Obrana žalovaného je iba v teoretickej a nepodloženej rovine tvrdenia a žalovaný v tomto ohľade neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný nie je oprávnený krátiť nárok žalobcu iba s poukazom na svoj subjektívny názor, že krátenie je dôvodné. Zároveň navrhol, aby žalovaný predložil celý likvidačný spis k poistnej udalosti č. 8014265583 z ktorého je zrejmé, ako vykonával šetrenie. Likvidačné spisy predstavujú základné dokumenty poistovne, z ktorých je zrejmé, ako bolo vykonané šetrenie a z akých podkladov žalovaný vychádzal pri určení a výške vyplateného nároku, a zároveň táto dokumentácia pomôže pri určení, ktoré skutočnosti sú v tomto konaní sporné a ktoré nie. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania žalobca uviedol, že nemožno prijať záver, že by si žalovaný splnil povinnosť stanovenú v § 11 ods. 6 zákona o PZP tým, že v lehote stanovenej v zákone oznámil poškodenému výsledky šetrenia poistnej udalosti. Poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov v obdobných prípadoch, kde v zmysle uvedených judikátov vyplýva a je prezentovaný právny názor, v zmysle ktorého má žalobca v obdobných prípadoch nárok na úhradu úrokov z omeškania od 16. dňa po

dni, ktorý je v oznámení žalovaného uvedený ako deň skončenia predmetnej škodovej udalosti, aj keď žalovaný ukončil šetrenie v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote. Vzhľadom na uvedené žalobca zotrval na podanom návrhu.

4. Žalovaný sa na pojednávanie dňa 19.10.2021 nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Súd preto rozhodol, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti žalovaného.

5. Z listinných dôkazov bol zistený tento skutkový stav :

Faktúrou č. 2020197 zo dňa 12.05.2020 splatnou dňa 26.05.2020 (č.l. 15 spisu) fakturoval žalobca poškodenej Zuzane Soltészovej cenu práce a materiálu na motorovom vozidle EČV: TV 853 DE pri odstránení škody na ňom vzniknutej pri poistnej udalosti č. 8014265583 vo výške 7.793,32 eur.

Oznámením o poistnom plnení k poistnej udalosti č. 8014265583 zo dňa 20.05.2020 (č.l. 21 spisu) žalovaný dal na vedomie žalobcovi, že dňa 19.05.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého mu predkladá výpočet výšky plnenia 7.140,50 eur. Vyjadrenie likvidátora k osobitostiam likvidácie žalovaným v oznámení deklarované je, že boli priznané primerané náklady na opravu vozidla pre neautorizovaný servis nasledovne: Materiál priznaný vo fakturovanej výške a za doložené nadobúdacie náklady v sume 5355,98 EUR s DPH, práce 1. trieda priznané v počte 3,1 Nh x 24, 00 EUR s DPH, práce 2. trieda priznané v počte 18,9 Nh x 24, 00 EUR s DPH, lakovacie práce priznané v počte 14,4 Nh x 24, 00 EUR s DPH a lakovací materiál priznaný vo výške 910, 92 EUR s DPH. Uvedené predstavuje rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou.

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 8.06..2020 uzavretou medzi postupcom Zuzanou Soltészovou, nar. 29.01.1955, bytom Kapušanská 119/62, 077 01 Kráľovský Chlmec a žalobcom ako postupníkom (č.l. 24 spisu) bola postúpená pohľadávka postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi vo výške 652,82 eur, ktorá predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry č. 2020197, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku škodovej udalosti č. 8014265583.

V spise sa tiež nachádza: Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie vozidiel na č.l. 13 - 16, Cenník prác na č.l. 10 - 12 spisu, Posudok/kalkulácia č. ZP001047 na č.l. 16 - 18, Záznam o dopravnej nehode na č.l. 23 spisu.

6. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa § 790 písm. a) Občianskeho zákonníka, poistiť možno najmä majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku).

Podľa § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka, povinnosť poisťiteľa plniť a jeho právo na poistné vznikne prvým dňom po uzavretí poistnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poistnej zmluvy alebo neskôr.

Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

Podľa § 149 Civilného sporového poriadku, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Vo vzťahu k určeniu skutočností, ktoré sú medzi stranami sporné a ktoré sú medzi stranami nesporné, súd je toho názoru, že napriek procesnej obrane žalovaného, ktorou mienil učiniť spornými náležitosti žalobného návrhu ako podania žalobcu poukázaním na to, že žalobca nešpecifikoval základné údaje v jeho žalobnom návrhu - napr. o priebehu škodovej udalosti, ako ani o ďalších realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti zo strany poškodeného a to poukazujúc na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované uvedeným zákonným ustanovením, je súd naopak toho názoru, že takáto procesná obrana žalovaného neobstojí a túto skutočnosť súd považuje za nespornú a to vzhľadom na to, že žalobca dostatočne jasne a zrozumiteľne opísal rozhodujúce skutočnosti tým, že poistnú udalosť špecifikoval v žalobe bez možnosti omylu s inými poistnými udalosťami, nakoľko je v žalobe uvedené kedy došlo k poistnej udalosti, aké motorové vozidlo bolo v jej dôsledku poškodené. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená, ten ju zaregistroval. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodená dala svoje vozidlo opraviť v servise žalobcu. Rovnako nie je sporné ani to, že náklady na opravu boli žalovanému vyúčtované pričom ten ich priznal vo výške, ktorá vyplýva z písomných vyjadrení žalovaného - Oznámení o poistnom plnení. Žalovaný sa pri krátení plnení odvolával na to, že žalobca nie je jeho autorizovaným servisom. Žalobný návrh žalobcu obsahoval podľa názoru súdu všetky podstatné náležitosti a žalobca taktiež označil a predložil dôkazy na preukázanie ním v žalobnom návrhu tvrdých skutočností.

8. Spornou medzi stranami bola primárne otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú žalovaný namietal. K predmetnej procesnej obrane žalovaného súd uvádza, že postúpenie pohľadávok v prejednávanej spore bolo v súlade a ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tvrdenia žalovaného nemajú ani oporu v ust. § 525 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd k otázke namietaného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uvádza, že nárok na náhradu škody vzniká okamihom vzniku škody a právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je vznik škodovej, resp. poistnej udalosti. Právo na poistné plnenie alebo na náhradu škody nevzniklo až vtedy, keď poškodený preukáže poisťovateľovi doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou. Ak by poistení alebo poškodení z poistných udalostí museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia. Sumarizujúc vyššie uvedené súd uzatvára, že zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi postupcom Zuzanou Soltészovou a žalobcom ako postupníkom zo dňa 8.06.2020 je platná, má relevantné právne účinky a s odvolaním sa na ňu súd konštatuje, žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom.

9. Čo sa týka ostatnej procesnej obrany žalovaného a to vo vzťahu k nároku žalobcu, resp. jeho rozsahu, keď žalovaný poukazuje a odkazuje na Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 20.05.2020, v zmysle ktorého žalovaný riadne a dostatočne uviedol zdôvodnenie vykonaného krátenia poistného plnenia, súd uvádza v rámci predbežného právneho posúdenia, že len za situácie, ak došlo k vedomému porušeniu povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 § 799 Občianskeho zákonníka, ktoré malo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený

plnenie z poisťnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poškodená si zabezpečila opravu motorového vozidla v servise žalobcu, ktorý jej za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Dôvodom pre krátenie poisťného plnenia bola oprava motorového vozidla v neautorizovanom servise. K uvedenému dôvodu súd uvádza, že ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných a neautorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný alebo neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na rovnaký právny názor vyslovený v Rozsudku Krajského súdu zo dňa 13. októbra 2020 pod sp. zn. 4Cob/106/2020, v konaní vedenom medzi totožnými účastníkmi konania, na ktorý odkazuje a stotožňuje sa s ním v celom rozsahu.

10. Vo vzťahu k úrokom z omeškania, súd poukazuje na obsah stanoviska prijatého obchodnoprávnym kolégiom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.09.2021 k právnej problematike o povinnosti poisťovní z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom ohľadom sankcie za nesplnenie nepeňažnej povinnosti poisťovne - ukončiť včas šetrenie poisťnej udalosti a za nesplnenie peňažnej povinnosti - zaplatiť poškodenému včas poistnú náhradu. „V zmysle ust.11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom je poisťovni určená peňažná sankcia vo forme úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nesplnenie nepeňažnej povinnosti poisťovne vo vzťahu k poškodenému, ktorá je uvedená v ustanovení § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z. z. a to „začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne, skončiť prešetrovanie a poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovňa odmietla poskytnúť poistné plnenie, alebo znížila poistné plnenie“. Uvedená sankcia pre poisťovňu za nesplnenie nepeňažnej povinnosti nemá žiaden vplyv na ďalšiu povinnosť poisťovne, ktorá je uvedená v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. a to „povinnosť poskytnúť poistné plnenie do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti“. Toto poistné plnenie je peňažného charakteru, preto za jeho nesplnenie, je poisťovňa povinná zaplatiť poškodenému sankciu za omeškanie s plnením peňažného záväzku - poistného plnenia, ktoré je podľa „lex generalis“ - Občianskeho zákonníka vo vzťahu k „lex specialis“ - Zákona č. 381/2001 Z. z. určená v § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje poistnú zmluvu a povinnosť poisťovne uhradiť poškodenému poistné plnenie do 15 dní odo dňa skončenia vyšetrovania. Ak je poisťovňa v omeškaní s týmto peňažným plnením, je povinná podľa všeobecných ustanovení o omeškaní dlžníka s plnením peňažného plnenia upravených v Občianskom zákonníku, povinná zaplatiť úroky z omeškania, taktiež podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak až po uplynutí troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. ako „lex specialis“ o začiatku omeškania poisťovne s peňažným plnením pri povinnom zmluvnom poistení motorových vozidiel. Poisťovňa tak nie je sankcionovaná dvakrát za nesplnenie tej istej povinnosti podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože raz je sankcionovaná úrokom z omeškania s plnením nepeňažnej povinnosti a raz je sankcionovaná úrokom z omeškania s plnením peňažnej povinnosti. Preto poškodený má nárok na úrok z omeškania s plnením peňažnej povinnosti poisťovne bez ohľadu na to, či mu poisťovňa neposkytla odpoveď, alebo poskytla nedôvodnú odpoveď a to odo dňa omeškania poisťovne s plnením - teda od 15 dní po skončení prešetrovania, najneskôr však od 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti. Účelom sankcie za omeškanie poisťovne s plnením nepeňažného plnenia, nebolo zbaviť poisťovňu sankcie za omeškanie s plnením peňažného plnenia. Obidve sankcie preto existujú vedľa seba, nie sú podmienené a každá z nich má svoj samostatný skutkový a právny základ.“ Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s uvedeným stanoviskom obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach a vo svojich záveroch z neho vychádza. S poukazom na uvedené je súd toho názoru, že žalobca má nárok na úroky z omeškania od šestnásteho dňa po dni, ktorý je v oznámení žalovaného o ukončení likvidácie poisťnej udalosti uvedený ako deň skončenia šetrenia predmetnej škodovej udalosti.

11. S poukazom na skutočnosti uvedené v odsekoch 8. - 10. tohto rozsudku súd žalobu považoval v plnom rozsahu za dôvodnú a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 652,82 eur. Keďže žalovaný neplnil svoje záväzky voči žalobcovi v lehote splatnosti, dostal sa do omeškania. Súd preto žalovaného zaviazal zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 652,82 eur od 4.06.2020 do zaplatenia.

12. Ďalšie argumenty súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne zaoberať.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol v konaní plne úspešný, súd mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal náhradu 100 % trov konania proti žalovanému. V súlade s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch s prílohami.

U p o z o r n e n i e : Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.